

Όταν ο πυγμάχος πηγαίνει στην ουδέτερη γωνία

Παναγιώτης Μπουσμπουρέλης 12/12/2014 07:44

Για όσους πρόλαβαν τις μυθικές μεταδόσεις των μεγάλων τελικών του μποξ, όπως τις περιέγραφε στην YENEΔ ο αείμνηστος Κώστας Σισμάνης, η ουδέτερη γωνία, αποτελούσε το τελευταίο καταφύγιο του πυγμάχου που βαλλόταν ακατάπαυστα στο ρινκ.

Εάν φροντίσει κάποιος να κοιτάξει πίσω από τις εξελίξεις, βλέπει δύο πράγματα: πρώτον ότι η κυβέρνηση σύρθηκε σε πρόωμη εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας από τους εταίρους πιστωτές για να ξεκαθαρίσει το σκηνικό και, δεύτερον, ότι οι αγορές δείχνουν τα δόντια τους από την πρώτη στιγμή σε ένα ενδεχόμενο αποσταθεροποίησης του οικονομικού προγράμματος που εφαρμόζεται. Το μήνυμα της πτώσης του χρηματιστηρίου, με ρεκόρ 12,8% από το 1987, είναι παραπάνω από ηχηρό και ας σπεύδουν να πουν κάποιοι ότι αποτελεί την φοβέρα για να οδηγήσει ψήφους στο μύλο του κυβερνητικού σχήματος.

Οι χθεσινές αναλύσεις στο σύνολό τους, από τους διεθνείς οίκους δίνουν σαφώς χώρο στο ΣΥΡΙΖΑ να προβάλλει τις προτάσεις του και να διαπραγματευτεί, όμως κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου για μία ουσιαστική μετάλλαξη της μορφής του σημερινού προγράμματος, μιλώντας για επερχόμενη μεγάλη κρίση, με αυξημένα ρίσκα και απρόβλεπτες συνέπειες.

Την ίδια ώρα, παραδοσιακοί εκπρόσωποι της αγοραίας προσέγγισης, όπως η διεθνώς εγκεκριμένη οικονομολόγος, Μιράντα Ξαφά, τονίζουν ότι πρέπει να πάμε σε μία νέα διαγραφή μέρους του χρέους, με ουσιαστικές προϋποθέσεις τις ιδιωτικοποιήσεις, αλλά και ξεκαθάρισμα στο Δημόσιο που μέχρι τώρα δεν έγινε.

Όλα αυτά δείχνουν ότι το σκηνικό για το ελληνικό πολιτικό σύστημα αρχίζει εκ νέου να υπερφορτώνεται και κάποιοι θα πρέπει να σκεφτούν πως θα προστατευτεί η ελληνική οικονομία στην “ουδέτερη γωνία της”, πριν αρχίσει να δέχεται τα γνωστά κροσέ που θα τη βγάλουν νοκ άουτ με πιθανές επιπτώσεις αντίστοιχες του 2012.

Η σημερινή κυβέρνηση πληρώνει την διστακτικότητα, αλλά και την κωλυσιεργία της στην εφαρμογή πολιτικών, με στόχο να προστατεύσει τις πελατειακές της θέσεις και δυστυχώς οι εταίροι πιστωτές είναι αμείλικτοι, θέτουν με αυστηρότητα το πλαίσιο της ευρωζώνης και δεν της χαρίζουν κάστανα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, έχει ακόμα χρόνο να σκεφτεί τι θα κάνει και πώς θα το κάνει, η ευθύνη όμως είναι και θα είναι ολότελα δική του για το τι μέλλει γενέσθαι.